

silno zastavno pravico s tem, da se upnik s svojo terjatvijo vknjiži na zemljišču dolžnika-kmeta.

Izpolnitev kmetove obveznosti se torej ni odložila, marveč je kmet dolžan poravnati svojo obveznost, točno in takrat, kakor bi jo moral, ako bi zakona o zaščiti kmetov ne bilo; z iztoženjem in z izvršbo pa nastanejo kmetu zopet veliki stroški, ker se edinole ne sme dovoliti in izvesti dražbe zarubljenih predmetov ali nepremičnin kmeta-zavezanca.

Določila, s katerimi kmet more zahtevati od spredaj opisanih oseb vrnitev izdražbanih predmetov ali povračilo resnične vrednosti, ne bodo kmetu prinesla potrebne rešitve iz težkega gospodarskega stanja.

Ta določila so lahko povod mnogim nesrečnim sporom in pravdam, kar bo kmetu zopet zelo mnogo škodovalo na njegovi imovini.

Vzemimo primer iz življenja:

Na javni dražbi, ki se je vršila dne 22. 3. 1932, je zahtevalo upnik kupil vola, ki je bil cenjen na 900 Din, za najmanjši zakoniti ponudek v znesku 300 Din, ki ga je takoj plačal. Kmet bo lahko sedaj vrnil znesek 300 Din s 6% obresti; ako ima kupec še vola, ga bo moral kmetu vrniti. Ker pa more kmet poleg vola zahtevati še povračilo škode, ki jo je utrpel vsled tega, da je vol izgubil na teži oziroma vrednosti, je podana vsled človeških slabosti, da imamo vedno takrat velike oči, kadar zahtevamo od koga kako škodo, možnost, da pride do novih in težkih pravd.

Slabše nego pred novim zakonom.

Z veljavnostjo zakona o zaščiti kmetov pa so v pretežni večini zaprta kmetom vrata, da bi pri svojih podeželskih trgovcih prejeli svoje življenjske potrebščine na kredit. Večina slovenskih kmetov nima namreč ob vsakem času na razpolago gotovine, s katero bi zamogli plačati blago pri trgovcih, marveč čaka na oni čas, ko svoje kmetij-

ske proizvode na kakršenkoli način in za kakršnokoli ceno vnovči.

Ker je odpadlo tudi to kreditiranje blaga kmetom, je za nje nastopil dejansko še slabši čas, kakor je bil pred uveljavljenjem tega zakona.

Določila zakona pri nepravilnem poznavanju in uporabi lahko vplivajo na vzgojo naroda zelo kvarno. Zgodili so se že slučajji, da kmet veruje raznim zakotnim pisarjem, ki ga o vsebini zakona napačno poučijo, da se zanaša na to, da je plačilo njegovih dolgov odloženo na bodočnost, pri tem pa ne misli na to, da bo končno vendarle prišel čas, ko bo moral vse svoje obveznosti prav tako izpolniti, kakor sedaj.

Zato je v interesu vsakega kmeta, da s plačili svojih obveznosti v mejah svoje gospodarske možnosti nikdar ne zaostane, marveč da iste v redu izpolni, ker si le na ta način daje duška, da more v gospodarskem oziru kolikor toliko svobodno dihati.

KOLOĐVORSKI MISIJON V MARIBORU.

S 1. julijem t. l. se je začel v Mariboru na glavnem kolodvoru »kolođvorski misijon«, kakor ga že ima Ljubljana. Namen tega misijona je, pomagati dekletom, ki pridejo v Maribor iskat službo, zlasti jih obvarovati pred raznimi zapeljivci, ki prežijo na nezkušena dekleta in jih s sladkimi obljubami često zapeljejo.

Službo kolođvorske misijonarke bo vršila ženska oseba, ki bo imela na roki bel-rumen-bel trak z napisom »Kolođvorski misijon«.

Vsa dekleta, ki sanjajo o lepi službi v Mariboru, opozarjamo na sledeče:

O lepih službah v Mariboru ne sanjajte, ker so časi, ko so se službe lahko dobile, že minuli. Nikar torej ne silite

od doma, kajti tam imate vsaj kruh, tu pa najbrž še tega ne najdete!

Katero dekletu pa mora iti od doma in iskati službo v Mariboru, se naj na kolodvoru obrne samo na ono osebo, ki bo imela na roki trak z napisom: »Kolođvorski misijon«. Ta oseba bo na peronu ob prihodu vsakega vlaka. Dekletom, ki se bodo na njo obrnili, bo dala vsa potrebna pojasnila in jih bo peljala v Marijanišče, kjer dobijo začasno prenočišče in oskrbo. Za hrano in prenočišče bode seveda treba neko malenkost plačati, radi tega prav posebno polagamo na srce vsakemu dekletu, da se brez denarja naj nikar ne podaje na pot.

Dekleta, vaša lastna korist zahteva, da se v mestu ne obračate na neznane osebe, o katerih ne morete vedeti, ali so poštene ali ne, radi tega vas ponovno opozarjamo in prosimo, da se vedno obrnete le na kolođvorskot misijonarko, ki vam bo vedno pomagala.

V gospodinjstvo šolskih sester v Mariboru se sprejemajo dekleta, ki se žele izvežbati za dobre gospodinje. Pouk je teoretičen in praktičen. Sprejemajo se notranje in zunanje učenke. Vsa navodila daje zavod šolskih sester v Mariboru.

Dekliško zavetišče v Zagrebu. Društvo »Naš Dom« je preselilo svoje dekliško zavetišče iz Trenkove ulice 18 v Beogradsko ulico 10, I. nadstropje (južna stran trga N). Novo stanovanje je lepo in higijensko, a dekleta so jako zadovoljna. Zavetišče vrlo lepo napreduje in zagrebske gospodinje se zelo zanimajo za slovenska dekleta. V maju so na izvanrednem občnem zboru društva bila spremenjena pravila in s tem je bila odstranjena vsaka disharmonija ter sodeluje sedaj vodstvo Marijine družbe slovenskih deklet sporazumno z odborom zavetišča. Dekleta, ki iščete službe po Zagrebu, ne pozabite na Beogradsko ulico 10.

★

smrdeče mrličje so slačili ter izzuvali, dokler ni bila trojica po turško našemljena in oborožena. Za slučajje iznenadenja od morebitnih sovražnih straž ter patrolj sta bila Hrvata kot graničarja večša običajnih turških pozdravov. Previdno so se odstranili od reke in dosegli po trebuhu se plazeč križpot v Čapragu. Vas je bila zasedena od turškega trena, ki se je kretal z vozovi proti Kostajnici, kjer je bilo za Hasanovo armado glavno oporišče prehrane in streliva. V tej smeri se bo gotovo ponudila prilika, da srečajo slabše zastraženo turško vprego ali manjšo patroljo, da se polaste konj. Hodili so iz Čapraga proti Kostajnici previdno in se skrbno ogibali večjih kolon. V zaledju so se čutili sovražni trenarji povsem varne. Na vozovih so spali vozniki, dremali spremljevalci na konjih, le pri srečanju kolon navzgor in navzdol je prišlo do običajnih krikov: bolj na levo ali na desno! Srečevali so skraja le daljše vrste vozil v obeh smereh, ki so prevažale živež in smodnik. Šele pri Sunji na razkrižju proti Kostajnici ter Dubici so zadeli na osamljeno vprego, ki je guncala prav počasi proti kostajni-

škim skladiščem. Niti krikniti ni utegnil vlaški voznik, s tako naglico je bil zaboden, voz obrnjen in po poljih proti Savi. Od vasi Sunja in do Save je precej močvarno, a tedaj v sredini junija je že bilo toliko suho, da se nista ugrezala konja preveč globoko. Vroče in pozno jutro je pozdravljalo begunce, ko so dosegli zaželjeno reko. Tamkaj je Sava široka in globoka. Celo božje predpoldne so iskali, predno so slučajno zadeli na skrit ter zapuščen brod. Brodar je hotel pobegniti pri pogledu na turške pesjane. Komaj in komaj so ga prepričali, da gre le za nujno potrebno prevaro. Prepeljali so se na levi savski breg, ki je bil varen pred Turki. Nakrmili so konje in se odpočili. Med njivami po ravni, ki se raztega daleč na okrog po celem Obsavju do Zagreba, so lahko vozili le počasi. Sčasoma radi neznanega kraja tudi po polju ni šlo, morali so po dolgem ovinku na trdo pot. V Zagrebu so bili šele 20. junija zjutraj. Zvedeli so koj, da se je odpravila že krščanska vojska na pot, da reši Sisak oblege. Zagrebčani so poslušali z migajočimi ušesi pripovedovanja trojice o junaškem zadržanju sisačke posadke. Vabili so vrle

bil pregled novopozidanih mestnih delov po cesarju, kateremu je sledil po ulicah obhod, kojega se je udeležilo več stotisoč oseb. Svečanosti so se vršile ta dan tudi po vseh drugih mestih Japonske in Koreje. Omenjenega dne so povisali za po potresu poškodovane določeni kapital s prostovoljnimi prispevki za 40 milijonov jenov. Potresni praznik je privabil v prestolico Tokio zelo mnogo tujcev, ki so si ogledali zanimive svečanosti.

V zadnjih 200 letih so se zgodile na Japonskem te le velike potresne nesreče: 1730 je porušil potres Nedo in Boshu ter zahte-